

רחלם סלומון כהן

בן זיס ומרום
נולד ב-תר"צ 1929
נפטר ביום יג אדר
תשי"ח 23.2.48

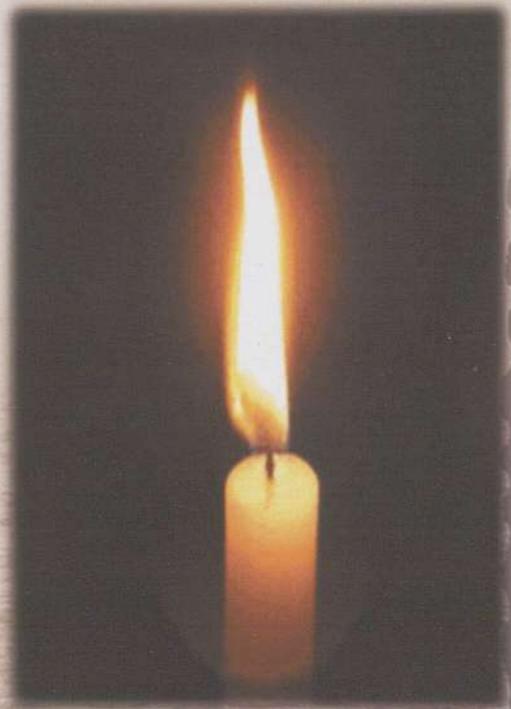

רחלמים סלומון כהן

רחלמים נולד בטבריה. הוא למד בבית הספר העממי שבעיר. משהתבגר, עבד כנגן שכיר בחברת "מרכז" ועזר למשפחתו מרובת הנפשות. היה חבר על חבירו וידעו כבחור טוב לב. חבר ה"הגנה" גויס בדצמבר 1947 ליחילת חי"ש, (ニינידת מקומית), שתפקידו היה לצאת לעזרת נקודות חלשות בסביבה. הוא מילא את חובתו באמצעות לב ובמטירות. באחת הפעולות יצא עם יחידתו כתגבורת לנוטרים לעזרת שיירה של "אגד", שהותקפה ליד "לוביה" ונמצאה במצב קשה. אנשי חי"ש הצליכו לפרוץ את ההסגר של האויב על הנוטרים ועל השיירה ולחצם מהסכנה. חיללים בריטיים שהגיעו למקום החלו להמתיר אש על המגנים. רחלמים נפגע פגיעה קשה מיריות אלה ובדרכ לבית החולמים מת.

ביום 23.2.48 הובא למנוחות עולמים בבית-העלמין בטבריה.

**אלבום זה מוקדש לזכרו של טוראי
סלמן-כהן, רחמים-יוסף ז"ל
שנהרג בעת מלאוי תפקידיו בחטיבת גולני
בתאריך י"ג באדר א' תש"ח (23.2.1948),
בן 19 בנספו.**

**1929-1948
תרפ"ט-תש"ח**

סלמור-כהן, רחמיים-יוסף ז'יל

1929-1948 \ תרכ"ט-תש"ה

**"הצבי ישראל
על במותיר חלל,
AIR נפלו
גיבורים?..."**

רחמים כהן נולד בשנת 1929.

**הבן למרים וヨוסף, הבן הרביעי מבן
שבעה אחיהם. שלושה בניים וארבע
בנות.**

**רחמים למד והתהנד בבית הספר
ביבאס שבטריה.**

לאחר שסייעם את בית הספר עבד כנגן
שכיר בחברת "מרכז" ובשכרו עזר
בפרנסת המשפחה מרובה הנפשות.

רחמים תמיד דאג ושמיר על אחיו, הוא
היה איש טוב, רחמן כשמו ותמיד אהב
לצחוק ולבדר את הסובבים שלו.

כל שבקש לך יהיה...

"עוד יש מפרש לבן באופק
מול ענן שחור כבד
כל שנבקש לו יהיה.
ואם בחלונותה הערב
אור נרות החג רועץ
כל שנבקש לו יהיה.

לו יהיה, לו יהיה
אנא - לו יהיה
כל שנבקש לו יהיה.

אם המبشر עומד בדלת
תן מילה טובה בפיו
כל שנבקש לו יהיה
אם נפשך למות שואלו יהיה.

"עוד יש מפרש לבן באופק
מול ענן שחור כבד
כל שנבקש לו יהיה.
ואם בחלונותה הערב
אור נרות החג רועץ
כל שנבקש לו יהיה.

חטיבת גולני

חטיבת גולני (חטיבה 1) היא חטיבת חיל רגלים סדירה בצה"ל, הנמצאת תחת פיקודו של עוצבת געש, אשר השתתפה בכל מלחמות ישראל.

חיילי חטיבת גולני

חובשים כומתה חומה עם סמל חיל הרגלים ונועלם נעלים שחומות. הצבע החום מסמל את הלוחמים. סמליה של החטיבה, הנמצא גם על תג היחידה, הוא עץ זית בעל שורשים عمוקים ביותר.

החיילים הראשונים של החטיבה היו עובדי אדמה שגוייסו. דגל החטיבה הוא בצבעי ירוק וצהוב המסמל את שטחי הלחימה, גם בצפון וגם בדרום

גולני שלי

היא טורי אנשים

גולני שלי

היא שמות ופניהם

מקומות וזמנים

וקולות משונים

השבים ועולים למלוי.

גולני שלי

היא מלחמת שחרור

גולני שלי

היא אותו הסיפור

של מצליה יעל

של כל עם ישראל

השבים ועולים למלוי.

גולני, גולני שלי, גולני שלי

גולני, גולני שלי, גולני שלי

גולני, גולני שלי, גולני שלי

גולני, גולני שלי, גולני שלי.

גולני שלי
היא מלחמת קדש
גולני שלי
היא רפיה ואש
ובששת ימים
אל תל פחר נעים
אל התל הניצב ממולי.

גולני שלי
היא גם יום כיפורים
היא מוצב החרמון
בפסגת ההרים
רובאים שירו
ורעים שנותרו
בצד הדרכים ממולי.

גולני שלי
אגדה וסיפור
גולני שלי
לא זאת ועיטור
של אתמול שעבר
ולתקות יום מהר
השבות ועולות ממولي.

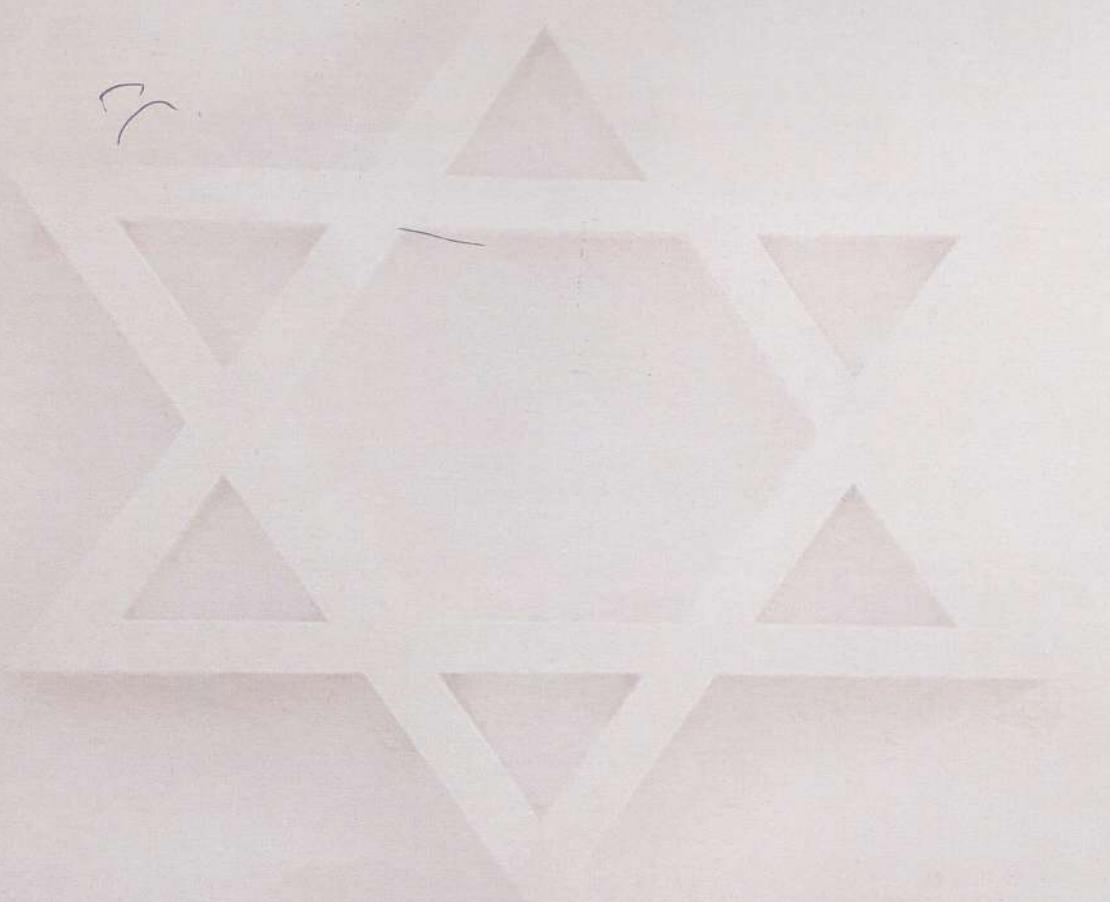

**בשנת 1947, כשהגיעו רחמים לגיל 18
התגייסו לצה"א.**

**רחמים לא סיפר למשפחתו על תפקידו
משום שהיא מסוג, הוא טען שהיא הולך
לעבד בחלב.**

**והיא כלל לא ידעה על עיסוקו.
רחמים כל כך אהב את ארץ ישראל
שהובילו היה מוכן למות בשבייה.**

ס

יום הנפילה

בראשית מלחמת העצמאות, בעקבות החלטת האו"ם על החלוקה, פעלה יחידת חיל"ש עם ניידת מקומית, שתפקידה היה לצאת לערת נקודות חלשות בסביבה.

רחמים מילא את חובתו באומץ לב רב. יחד עם יחידתו יצא כtagborat לנוטרים שהזעקו לעזרת שיירה של "אגד" שהותקפה ליד לוביה ונמצאה במצב קשה.

אנשי החיל"ש הצליחו לפזר את ההסגר של האויב על הנוטרים ועל כלי הרכב ולהלצם מהסנה, והנה הופיעו חיילים בריטיים והחלו להטير אש על המגנים.

23/2/1948

**באש הקרב רחמים נפצע קשה
אר לא ויתר, נתן את כוחותיו
האזרובים למדינת ישראל.
בדרכם לבית החולים מת רחמים
מנציעו והובא למנוחת עולמים.**

לְתַי

צָפֵרֶךְ

בְּרֹוד

תקريب לוביה:

עם פרוץ מלחמת העצמאות החלו ערביי
לוביה להטיד את המכוניות היהודיות
שהיו בדרכם לטבריה.

ב- 24 בפברואר 1948 הגיעו ערביי
לוביה מחסום על הכביש ופתחו באש
ל עבר שיירה יהודית. התפתח קרב גדול
וממושך לחילוץ השיירה. בקרב נהרגו
שני לוחמים ומאו נחסם הכביש והתנוועה
היהודית הופנתה לכיבוש יבנאל - כנרת

גדוד 12, הכנות

וְגַם הַחֲלוֹם נִפְתָּר
וְמָה שֶׁנֶּפֶגֶשׂ נִסְגָּר
בְּטָה תְּבוֹא מַחֲרֵךְ
פְּתָאָם תִּפְתִּיעַ
אוֹתִי

כָּל זִיכְרוֹן חַוֹּזֶר
רִיחַ וְצַלְילַ אַחֲרֵךְ
מִישָׁהוּ עַלְיָ שֻׁמֶּר
אֵי שָׁם לְמַעַלָּה
קָרוּב...

קוֹל זִיכְרוֹן חַוֹּזֶר
רִיחַ וְצַלְילַ אַחֲרֵךְ
מִישָׁהוּ עַלְיָ
שֻׁמֶּר
אֵי שָׁם לְמַעַלָּה
קָרוּב
בְּכָל הַמִּילִים
שְׁתִיקָה
וְהַגָּה עַכְשִׁיו אַתָּה
שְׁתִישָׁאַר בְּסוֹفֵ
אַתָּ כָּל כּוֹלִי
לְאַסּוֹף

A wide-angle landscape photograph showing a vast forest of tall, thin trees, likely eucalyptus, stretching towards a distant horizon. The sky above is filled with soft, white clouds, and several bright sunbeams or rays of light pierce through the clouds, creating a dramatic and ethereal atmosphere. The overall color palette is dominated by earthy tones of green and brown, with the light from the sun adding highlights and shadows.

אורות הולך

האדך
אינו אלא
תבנית
מן מולדתו

לען וריהו

יום הזיכרון תשע"ה - 2015

סמל מדינת ישראל

ישראל בשביל

מוכרת שר הביטחון תשע"ה - 2015

